

,Usselosch Volkslied'

*Daar, waar verscholen in hoog
geboomt'
Erf naast erf zich rijt,
Rondom de golvende, oude esch,
Plek van noeste vlijt;
Daar, waar het heldere beekje stroomt
Door het kronk'lend dal.
Daar is het dorp, waar ik 't meest
van hou,
Usselo, bovenal!*

*Daar, waar zoo menig gebruik nog
leeft,
Uit vervlogen tijd,
Jaarlijks het vroolijke Paaschvuur
brandt,
Lichtend, wijd en zijd;
Daar, waar het volk nog de oude
dracht
Lang in eere houdt
Daar, aan dat dorpje zijn wij
gehecht,
Wij allen, jong en oud.*

*Daar, waar het vriend'lijke torentje
Uit het loover gluurt.
Galmend zijn heldere klanken, luidt,
Over heel de buurt;
Daar, waar 't gewoel en geraas der
stad
De rust nog niet verstoort,
Daar is het dorp, waar ik wonen wil:
Usselo, heerlijk oord!*

*Doar, woar op 'n esch, op het hoogste
deel
'n Olen vleeerbosch steet,
Zoo, da'j doar ôveral, wïed in 't
roond
Aait dat buske zeet;
Doar, woar de school zich in 't greun
verstoapt,
Achter 't dannenhôlt,
Joa, doar in Ossel, doar bliew ik
wônn,
Al wor ik nog zoo ôld.*

Uit Dagblad Tubantia van 3 april
1934.

Geschreven door hoofdonderwijzer
A. A. Wegman en gezongen door de
schooljeugd van Usselo.